

Sygnatura akt III U 1066/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 12-05-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 12-05-2016 r. w Koninie

sprawy (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o ponowne ustalenie wysokości świadczenia

na skutek odwołania (...)

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 09-09-2015r. znak: (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje (...)prawa do przeliczenia okresu zatrudnienia w Kopalni (...) w K. od dnia 01-04-2002r. do dnia 28-02-2009r. z zastosowaniem przelicznika 1,8 z wyłączeniem okresów pobierania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego poczynając od daty złożenia wniosku.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 180 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sygnatura akt III U 1066/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.09.2015 r. (znak : (...))

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K. na podstawie art. 114 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) odmówił (...) ponownego ustalenia wysokości świadczenia i dokonania zmiany stażu pracy w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z 24.08.2012 r.

W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawcy przyznano prawo do świadczenia emerytalnego i uwzględniono w stażu pracy wszystkie okresy zatrudnienia, które zostały potwierdzone odpowiednimi świadectwami pracy i zaświadczeniami złożonymi przy wniosku o ustalenie prawa do świadczenia emerytalnego. Podano, że do wniosku o ponowne ustalenie emerytury ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów, ani nie ujawnił w swoim wniosku okoliczności, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia. Organ rentowy stwierdził, że przelicznikiem 1,8 został zaliczony okres zatrudnienia od 1.03.2009 r. do 27.08.2012 r. na podstawie świadectwa pracy z dnia 19.07.2012 r. oraz 27.08.2012 r.

Odwołanie od decyzji złożył (...) wnosząc

o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania a następnie ustalenie, że w okresie od kwietnia 2002 r. do 27.08.2012 r. wykonywał niezmiennie pracę jako operator pomp na odkrywce, pracując bezpośrednio w przodku przy urabianiu i ładowaniu operując pompami na odkrywce zgodnie z art. 50d ustawy z 17.12.1998 r. w związku z załącznikiem nr 3 pkt III/6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

z 23.12.1994 r. a w związku z tym ma prawo do ponownego przeliczenia wysokości emerytury za w/w okres przelicznikiem 1,8. Zgłoszono także wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podkreślono, że organ rentowy nie uwzględnił tego,

że ubezpieczony w okresie od kwietnia 2002 r. do 27.08.2012 r. wykonywał pracę jako operator pomp na odkrywce, bezpośrednio w przodku przy urabianiu i ładowaniu operując pompami na odkrywce. Dlatego też stanowi to powód do ponownego przeliczenia wysokości emerytury i za w/w okres powinien zostać zastosowany przelicznik 1,8 za każdy rok pracy zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Świadcstwo pracy nie jest natomiast dokumentem prawotwórczym i mającym znaczenie prejudycjalne dla ustalenia ewentualnych przyszłych uprawnień. Odnośnie natomiast wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania to wskazano,

że decyzja z 9.09.2015 r. została wydana z pominięciem doręczenia jej pełnomocnikowi odwołującego co nastąpiło dopiero w dniu 29.10.2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji.

Ostatecznie odwołujący domagał się zastosowania przelicznika 1,8 do okresu pracy górniczej od 1.04.2002 r. do 28.02.2009 r. (k.35).

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

(...) (ur. (...)) wnioskiem z dnia 25.07.2012 r. ubiegał się przed organem rentowym o uzyskanie prawa do emerytury górniczej.

Do wniosku zostało przedłożone świadectwo wykonywania pracy górniczej

i równorzędnej z pracą górniczą wystawione przez Kopalnię (...) S.A w K. z dnia 19.07.2012 r. stwierdzające, że wnioskodawca był zatrudniony w powyższym zakładzie od 16.02.1988 r. do nadal i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na stanowiskach wg rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994 r. : od 16.02.1988 r. do 31.08.1997 r. – rzemieślnik zatrudniony na odkrywce (zał. 2 pkt 32), od 1.09.1997 r. do 28.02.2009 r. – górnik odwadniacz złożeń na odkrywce (zał. 2 pkt 2), od 1.03.2009 r. do nadal - górnik kopalni odkrywkowej (zał. 3 pkt III/1). Do wniosku przedłożono także wykaz ewidencji dniówek półtorakrotnych za okresy marzec 2009 - czerwiec 2012, które wyniosły za

2009 r. - 153, 2010 r. - 236, 2011 r. - 224 2012 r. - 113.

Organ rentowy po ostatecznym ustaleniu stażu pracy (...) (doliczono również okres pracy górniczej od 25.05 do 29.09.1979 r.) decyzją z dnia 24.08.2012 r. (znak : (...) (...)) przyznał odwołującemu od dnia 1.07.2012 r. emeryturę, przy czym wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

W dniu 27.08.2012 r. odwołujący złożył do organu rentowego wniosek o uwzględnienie dodatkowych okresów składkowych i nieskładkowych oraz wypłatę emerytury w związku z zakończeniem stosunku pracy. Do wniosku przedłożył świadectwo pracy z 27.08.2012 r. wystawione przez (...) S.A w K. stwierdzające, że w okresie od 16.02.1998 r. do 27.08.2012 r. był zatrudniony w powyższym zakładzie i zajmował stanowiska : konserwator tras przenośnikowych, rzemieślnik zatrudniony na odkrywce, górnik odwodnienia złożeń, górnik kopalni odkrywkowej. Ponadto przedłożono

wykaz dniówek górniczych (...) za okres od 1.07.2012 r. do 31.07.2012 r. (20 dniówek) oraz 1.08.2012 r. do 27.08.2012 r. (16 dniówek).

W uwzględnieniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 31.08.2012 r. doliczając okres zatrudnienia od 20.07.2012 r. do 27.08.2012 r. ponownie ustalił wysokość świadczenia oraz wznowił wypłatę świadczenia. Do okresu pracy górniczej w wymiarze 34 m-cy zastosowano przelicznik 1,8 i wysokość świadczenia wyniosła 2651,60 zł.

Wnioskiem z dnia 18.08.2015 r. odwołujący za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie wysokości emerytury wskazując, że od 16.02.1998 r. do 27.08.2012 r. wykonywał niezmiennie pracę jako górnik kopalni odkrywkowej i okres pracy górniczej powinien zostać przeliczony według przelicznika 1,8 co spowodowałoby zmianę wysokości emerytury.

Zaskarżoną decyzją z dnia 9.09.2015 r. odmówiono (...) ponownego ustalenia wysokości świadczenia i dokonania zmiany stażu pracy w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z dnia 24.08.2012 r.

z przyczyn podanych w uzasadnieniu decyzji. Powyższa decyzja została bezpośrednio doręczona odwołującemu. W tamtym czasie syn odwołującego, który jest osobą zaliczoną do znacznego stopnia niepełnosprawności chorował i odwołujący nie złożył od niej odwołania. W dniu 16.10.2015 r. pełnomocnik odwołującego zwrócił się do ZUS o udzielenie informacji na jakim etapie znajduje się sprawa z wniosku złożonego w dniu 27.08.2015 r., gdyż nie otrzymał żadnej decyzji pomimo złożonego pełnomocnictwa udzielonego przez (...). W dniu 26.10.2015 r. informację, że decyzja została bezpośrednio przesłana odwołującemu w dniu 9.09.2015 r. i jednocześnie doręczono pełnomocnikowi kserokopię decyzji. Pełnomocnik skontaktował się z odwołującym i w dniu 9.11.2015 r. złożono odwołanie.

Sąd ustalił, że (...) był zatrudniony w Kopalni (...) od 16.02.1988 r. Do 31.08.1997 r. zajmował stanowisko rzemieślnik zatrudniony na odkrywce, w okresie od 1.09.1997 r. do 28.02.2009 r. – górnik odwadniacz złóż na odkrywce, a następnie od 1.03.2009 r. do końca zatrudnienia tj. do 27.08.2012 r. górnik kopalni odkrywkowej. Odwołujący pracując jako górnik odwadniacz złóż na odkrywce od kwietnia 2002 r. pracował na pompowni wykonując pracę polegającą na obsłudze pomp celem odwodnienia podłoża

(węgla i nadkładu) co umożliwiała pracę koparek. Była to praca wykonywana bezpośrednio przy maszynach podstawowych i bez niej nie było możliwym prowadzenie wydobywania węgla. Tego rodzaju praca była wykonywana w systemie trzymianowym przez cztery brygady, które zapewniały ciągłość pracy. Przy tego rodzaju pracach widywali odwołującego M. M., Z. P. oraz J. W.. Ten ostatni jako osoba dozoru nadzorował pracę odwołującego.

Od 1.03.2009 r. powierzono (...) stanowisko górnika kopalni odkrywkowej. Obowiązki odwołującego nie uległy zmianie

w porównaniu do wcześniej wykonywanej pracy na stanowisku górnika odwadniacza złóż i (...) nadal zajmował się obsługą pomp celem odwodnienia węgla. W angażach pracodawca niekiedy ujmował to stanowisko również jako „starszy operator pomp na odkrywce”. W 2009 r. w zakładzie pracy odwołującego doszło do zmiany zarządzenia dotyczącego ewidencjonowania dniówek w wymiarze półtorakrotnych i od 1.03.2009 r. prowadzono wobec odwołującego tego rodzaju ewidencję.

W okresie od marca 2009 r do czerwca 2012 r. wymiar dniówek wyniósł odpowiednio : 2009 r. - 153, 2010 r. - 236, 2011 r. - 224, 2012 r. - 113, natomiast w okresie lipca 2012 r. - 20 dniówek oraz od 1.08.2012 r. do 27.08.2012 r. - 16 dniówek.

(...) między innymi w okresach od 16.02 - 4.03.2004 r., 11.08-31.08.2004 r., 2.12.-31.12.2004 r., 18.04-30.04.2005 r., 22.05-9.06.2006 r., 7.02.-14.02.2007 r., 15.02.-21.02.2010 r. , 19.04.-30.04.2010 r. przebywał na zasiłku chorobowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, akt osobowych odwołującego, zeznań świadków M. M. oraz Z. P. (k. 17v-18), świadka J. W. (k. 25).

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, a okoliczność, iż pracodawca nie potwierdził, aby odwołujący na stanowisku górnika odwadniacza złożył na odkrywce miał wykonywać pracę w wymiarze półtorakrotnym nie stała

na przeszkodzie uznaniu, że odwołujący pracował w takim właśnie wymiarze. Należy bowiem zwrócić uwagę, że brak potwierdzenia tej okoliczności przez zakład pracy związany był jedynie z kwestią stosowanego przez zakład pracy nazewnictwa stanowisk pracy, a zakład pracy nie analizował tego czym odwołujący zajmował się pracując na stanowisku górnika odwadniacza złożył na odkrywce w kontekście możliwości uznania tego za pracę wykonywaną w wymiarze półtorakrotnym. Z kolei materiał dowodowy w postaci zeznań świadków oraz dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych, dała podstawę do przyjęcia, że także i we wnioskowanym przez odwołującego okresie od 1.04.2002 r. do 28.02.2009 r. wykonywał on pracę która pozwala na zaliczenie jej do wymiaru pracy górniczej półtorakrotnej. Świadczy o tym okoliczność, że charakter pracy odwołującego po 1.03.2009 r. a więc w okresie, który został przeliczony według przelicznika 1,8 nie uległ zmianie w porównaniu do wcześniejszego w/w okresu.

Zeznania świadków M. M., Z. P. oraz J. W. Sąd uznał za przekonujące albowiem były one ze sobą spójne, logiczne i przekonujące. Świadczenie szczegółowo przedstawili czym zajmował się odwołujący w trakcie zatrudnienia w kopalni i opisany przez nich charakter pracy wskazuje, że była to praca, którą można zaliczyć do pracy wykonywanej w wymiarze półtorakrotnej.

Sąd odstąpił od przesłuchania odwołującego w charakterze strony, albowiem będąc wezwanym do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z zeznań (...) nie stawiał się na termin rozprawy, a wcześniej składał jedynie informacyjne wyjaśnienia, które w świetle przepisów postępowania cywilnego nie mogły stanowić dowodu w sprawie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia czy istnieją podstawy do zmiany prawomocnej decyzji organu rentowego w przedmiocie przyznania prawa do emerytury górniczej, przy czym zarzuty odwołującego dotyczyły jedynie wysokości ustalonego świadczenia, a konkretnie tego czy istniały podstawy, aby do okresu pracy górniczej od 1.04.2002 r. do 28.02.2009 r. zastosować przelicznik 1,8 zwiększając tym samym wysokość świadczenia.

W pierwszej kolejności należy jednak odnieść się do kwestii wniesienia przez odwołującego odwołania od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9.09.2015 r. po upływie przepisanej terminu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Według art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W przypadku, gdy do sądu wpływa odwołanie od decyzji organu rentowego złożone z przekroczeniem terminu określonego w art. 477⁹ § 1 k.p.c., sąd ten winien zbadać, czy przytoczone przez odwołującego okoliczności pozwalają na uznanie, iż przekroczenie tego terminu było od niego niezależne i czy nie jest nadmierne.

Stosownie do treści art. 71 lit. a ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2015.121) Zakład może przysyłać pisma i decyzje listem zwykłym. Niemniej jednak w razie sporu ciężar dowodu doręczenia pisma lub decyzji, o których mowa w ust. 1, spoczywa na Zakładzie. W przedmiotowej sprawie odwołujący podał, że otrzymał zaskarżoną decyzję lecz jednocześnie nie jest możliwym ustalenie kiedy to miało miejsce, albowiem organ rentowy nie przedstawił dowodu jej doręczenia. Natomiast nawet gdyby przyjąć, że odwołujący uchybił powyższemu terminowi to zdaniem Sądu były przesłanki do uwzględnienia złożonego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, gdyż opóźnienie nie było nadmierne (wynosiło jedynie miesiąc) a jednocześnie okoliczności wskazują, że nastąpiło to z przyczyn od odwołującego niezależnych. W tym okresie jego niepełnosprawny syn był

chory a biorąc pod uwagę, iż przed organem rentowym był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, mógł zasadnie uważać, że korespondencja pochodząca od organu rentowego będzie kierowana także i do pełnomocnika.

Przechodząc do meritum sprawy zauważyć należy, że zaskarżona decyzja odnosi się do oceny tego czy organ rentowy prawidłowo uznał, że nie zaszyły przewidziane w art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2015.748) przesłanki umożliwiające ponowne ustalenie wysokości emerytury (...)

Zgodnie z treścią art. 114 ust. 1 cyt. ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z kolei według ust. 2 jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

- 1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość;
- 2) występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie;
- 3) wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli.

Nie ulega wątpliwości, że (...) posiada przyznane prawo do emerytury górniczej prawomocną decyzją z dnia 24.08.2012 r. W prawie ubezpieczeń społecznych związanie sądu (a także organu rentowego) ostateczną decyzją nie ma charakteru bezwzględne. Istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Żądanie ubezpieczonego było związane z kwestią ustalenia wysokości emerytury górniczej i oceną tego czy możliwym jest zastosowanie do okresu pracy górniczej odwołującego od 1.04.2002 r. do 29.02.2012 r. przelicznika 1,8.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur łączny okres pracy obliczony z zastosowaniem przeliczników, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w wymiarze nie dłuższym niż 45 lat.(art. 51 ust.2).

W niniejszej sprawie chodziło o sytuację określoną w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy, a więc koniecznym było przesądzenie czy odwołujący wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50d ustawy, gdyż tylko taka sytuacja uprawniałaby go do przeliczenia świadczenia według wskazanego przelicznika.

Art. 50d ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 zalicza się w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego (art. 50d ust. 2)

Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym (art. 50d ust. 3).

Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określa, w drodze rozporządzenia, zasady ewidencjonowania przez pracodawców okresów zatrudnienia na stanowiskach, na których okresy pracy górniczej zalicza się w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury, oraz na niektórych innych stanowiskach pracy górniczej (art. 50d ust. 4).

Przeprowadzone przed sądem postępowanie dowodowe dotyczące charakteru pracy i powierzonych odwołującemu obowiązków w okresie od 1.04.2002 r.

do 28.09.2012 r. pozwoliło ustalić, że w tym okresie (z wyłączeniem okresów pobierania zasiłków chorobowych) odwołujący pracując w przodku na stanowisku górnika odwodnieniowego złożył i zajmując się obsługą pomp służących do odwodnienia terenu celem wykonywania pracy przez maszyny podstawowe wykonywał prace, które odpowiadają pracom o którym mowa w art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy. Wynikający z materiału dowodowego charakter pracy odwołującego pozwala przyjąć, że także i w/w okresie wykonywał on pracę „górnika kopalni odkrywkowej”

o której mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8), które zachowało moc na podstawie art. 194 ustawy emerytalnej. Praca odwołującą zarówno przed 1.03.2009 r. jak i po tym okresie nie różniła się, wykonywał on te same obowiązki i w ocenie Sądu brak jest podstaw, aby różnicować w tym zakresie sytuacje odwołującego jedynie z uwagi na fakt, że zakład pracy na podstawie wewnętrznych zarządzeń dokonał zmiany nazewnictwa stanowiska pracy od 1.03.2009 r. i dopiero wówczas w stosunku do odwołującego prowadzono ewidencję dniówek półtorakrotnych. Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należało, że odwołujący skutecznie ujawnił okoliczności, które istniały jeszcze przed wydaniem decyzji dotyczące charakteru wykonywanej przez niego pracy i mające wpływ na wysokość świadczenia emerytalnego. Spełniona została więc zatem przesłanka z art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej dająca podstawę do ponownego ustalenia wysokości emerytury górniczej. Prace odwołującego także w okresie od 1.04.2002 r. do 28.02.2009 r. (z wyłączeniem przypadających na ten okres, okresów pobierania zasiłków chorobowych) można zakwalifikować do prac o których mowa w art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy, co pozwala na dokonanie przeliczenia tego okresu z zastosowaniem przelicznika 1,8 o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490) w brzmieniu obowiązującym przed 1.01.2016 r.

Anna Walczak - Sarnowska